

Čís. 15903.

Zamítl-li knihovní soud žádost za vklad zástavního práva v pořadí poznámky podle § 56 knih. zák. vůbec a rekursní soud jí vyhověl tak, že povolil vklad jen v pořadí běžném, není dovolací recurs v příčině nepovolení vkladu v pořadí poznámky přípustný.

Kdy lze povolit vklad zástavního práva v pořadí běžném, ačkoli bylo žádáno o vklad v pořadí poznámky.

(Rozh. ze dne 10. března 1937, R I 201/37.)

Srv. rozh. č. 4046, 10641, 11109, 15399 Sb. n. s.

Prv ý s o u d zamítl žádost vlastníka hypoteky Rudolfa G-a za vklad práva zástavního jednak proto, že jako dlužník není k žádosti vůbec legitimován, dále proto, že žádost byla podána až po uplynutí lhůty poznámky pořadí, a mimo to, že k žádosti nebylo připojeno vyhotovení příslušného usnesení. R e k u r s n í s o u d povolil žádaný vklad v běžném pořadí. D ů v o d y: Jest sice přisvědčiti názoru prvního soudu, že za zápis do pozemkových knih může podle § 7 knih. zák. žádati ten, v jehož prospěch se knihovní zápis má vykonati, jinak že má žadatel předložiti plnou moc, avšak při tom soud, zamítaje žádost z toho důvodu, že ji podal sám dlužník Rudolf G., přehlédl ustanovení dlužního úpisu ze dne 10. srpna 1936, na základě něhož má se zápis státi. Podle řečené listiny věřitel totiž zavazuje dlužníka k uskutečnění zajištění, o něž jde, čímž ho zřejmě zmocňuje, aby o knihovní zápis (vklad) dlužního úpisu sám zakročil, takže žadatel podle výše uvedených ustanovení zákona jest oprávněn k žádosti. Ježto i ostatní podmínky vkladu práva zástavního jsou splněny, neprávem první soud žádost zamítl vůbec a měl se zřetelem na ustanovení § 95, odst. 2, knih. zák. povolit žádaný vklad aspoň v pořadí běžném. Potud bylo vyhověti rekursu, jenž jinak není důvodný. Podle § 55 knih. zák. pozbývá sice poznámka pořadí účinnosti, jde-li o zástavní právo, které má býti zřízeno, uplynutím jednoho roku od jejího povolení, což má býti vysloveno ve výměru a udán kalendářní den, kterým lhůta ta končí, avšak Rudolf G., žádaje jako vlastník hypoteky za poznámku pořadí pro zadlužení, výslovně sám žádal za její povolení v účinnosti do 12. srpna 1936, čemuž také usnesením ze dne 14. srpna 1935 soud vyhověl a usnesení to nabylo právní moci. Není důvodu, proč by se účinnost poznámky neměla posuzovati podle jejího pravoplatného povolení, jež se stalo na výslovnou žádost vlastníkovu, zejména uváží-li se v této souvislosti ustanovení § 58 knih. zák., podle něhož se poznámka pořadí stane neúčinnou a má býti z úřední povinnosti vymazána, nepodá-li se žádost za zápis před koncem ustanovené lhůty, čímž zřejmě je míněna doba, na kterou soud účinnost poznámky určil. Jestliže se vlastník spokojil s tímto usnesením, které se ostatně, jak již uvedeno, stalo na jeho výslovnou žádost, nemůže se po uplynutí ustanovené lhůty domáhati zápisu v pořadí po-

známky., jejíž účinnost již pominula. Rudolf G., žádaje za vklad v poznamenaném pořadí, nesplnil ani další nezbytné podmínky ustanovené v § 56 knih. zák., neboť nepřipojil k žádosti vyhotovení usnesení povolujícího poznámku. Prvý soud zamítaje žádost, pokud se domáhala vkladu v poznamenaném pořadí, posoudil tedy věc po právní stránce správně.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs zástavního věřitele, pokud směřoval proti zamítnutí žádosti za vklad zástavního práva v pořadí poznámky, a nevyhověl mu, pokud čelil proti povolení vkladu zástavního práva v pořadí běžném.

D ů v o d y:

Stěžovatel napadá i tu část rozhodnutí rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu první stolice, pokud jím byla zamítnuta žádost za vklad práva zástavního pro jeho pohledávku 100.000 Kč v pořadí poznámky. V této části jde však o souhlasná rozhodnutí nižších soudů, takže dovolací rekurs je v tomto směru nepřípustný. Proto bylo jej odmítnouti (§ 130, odst. 1, knih. zák.). Stěžovatel se domáhá toliko zrušení usnesení rekursního soudu, pokud jím byl povolen vklad práva zástavního pro jistinu 100.000 Kč v pořadí běžném, nenapadá však usnesení rekursního soudu, pokud jím byl povolen v pořadí běžném vklad práva zástavního pro příslušenství této jistiny. V tomto směru uplatňuje, odvolávaje se na ustanovení §§ 85, 95, odst. 2, knih. zák., že rekursní soud nebyl oprávněn rekursu vyhověti povolením vkladu práva zástavního pro jistinu 100.000 Kč v běžném pořadí. Než v souzeném případě podle obsahu knihovní žádosti bylo žádáno především o vklad práva zástavního vůbec pro pohledávku stěžovatelovu a pak bylo teprve uvedeno, v jakém pořadí má být zástavní právo vloženo, totiž pro jistinu v pořadí poznámky — takže šlo o poznamenání pořadí onoho vkladu — a pro příslušenství v pořadí běžném. V žádosti není výslovně uvedeno, že vklad práva zástavního pro kapitál v pořadí běžném nemá být povolen, kdyby se tak nemohlo státi v žádaném pořadí poznámky. Ani v rekursu nebylo výslovně vyloučeno po případě povolení vkladu práva zástavního pro jistinu v pořadí běžném, ježto rekursní návrh zněl, aby rekursní soud stížnosti vyhověl a žádaný vklad povolil. Za tohoto stavu věci se nepřičilo ustanovení §§ 85, 95, odst. 2, a § 96 kn. zák., vyhověl-li rekursní soud žádosti částečně, povoliv vklad práva zástavního pro jistinu alespoň v pořadí běžném, v němž podle žádosti mělo být vloženo právo zástavní pro příslušenství jistiny bez poznamenání pořadí. Vždyť rekursní soud nepovolil knihovní zápis jiné právní povahy, než bylo žádáno, ani něco více, nýbrž jen méně (srv. rozh. č. 4046, 10641, 11109, 15399 Sb. n. s.). Mimo to v dlužním úpisu z 10. srpna 1936 nebyla zápůjčka poskytnuta výslovně jen pod podmínkou, že právo zástavní pro jistinu bude vloženo v určitém pořadí, totiž v pořadí poznámky. (srv. Bartschův komentář ke knih. zákonu z r. 1905, str. 264).